

Jelenia Góra, dnia 12 lutego 2026 r.

SKO.OŚ/41/51/25

DECYZJA

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze

Na podstawie **art. 138 § 2** w zw. z art. 7, art. 15, art. 77 § 1, art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.) oraz art. 3 ust. 1 pkt 8 i 11, art. 30, art. 33 ust. 1, art. 38, art. 59 ust. 1, art. 61 ust. 2, art. 72 ust. 1 pkt 21, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1094) w zw. z § 2 ust. 1 pkt 41, pkt 45 lit. a i pkt 47 oraz z § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołania spółki **PETRONOX sp. z o.o. z/s w Zawidowie, ul. Wierzbowa 2, 59-970 Zawidów** od decyzji Prezydenta Miasta Jeleniej Góry z dnia 30 października 2025 r. znak KS.6220.3.2022 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach nr 66, 67, 68, 69 AM 2 obręb Jelenia Góra 3 (0020), Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze orzeka:

**uchylić zaskarżoną decyzję w całości
i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.**

Uzasadnienie

W dniu 31 marca 2022 r. do Urzędu Miasta Jelenia Góra wpłynął wniosek spółki PETRONOX sp. z o.o. z/s w Zawidowie z dnia 28 marca 2022 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu w pięciu instalacjach odpadów na działkach nr 66, 67, 68, 69 AM 2 obręb Jelenia Góra 3 (0020).

Po przeprowadzeniu postępowania, decyzją z dnia 8 listopada 2023 r. znak KS.6220.3.2022 Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Jelenia Góra, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Jeleniej Góry, orzekła o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ww. przedsięwzięcia.

Decyzja ta, w wyniku rozpoznania odwołania PETRONOX sp. z o.o. z/s w Zawidowie, została uchylona przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze, decyzją z dnia 28

marca 2024 r. nr SKO.OŚ/41/49/23. Kolegium wskazało w szczególności, iż organ I Instancji nie zwrócił uwagi na fakt, iż po negatywnym zaopiniowaniu Przedsięwzięcia przez PPIS w postanowieniu z dnia 8 grudnia 2022 r., inwestor kilkakrotnie uzupełniał raport, a następnie pismem z dnia 6 lutego 2023 r. pełnomocnik Inwestora formalnie zmieniła zakres Przedsięwzięcia pod względem terytorialnym, poprzez wyłączenie z niego części działek nr 66 i 69, oznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem IZD (tereny ogródków działkowych). Tymczasem, jako jeden z argumentów, na którym oparta jest negatywna opinia PPIS, wskazano w postanowieniu tego organu niezgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (usuniętą przecież – po wydaniu postanowienia przez PPIS – poprzez formalną zmianę wniosku). Również zatem z powodu owej zmiany wniosku, dokonanej już po wydaniu postanowienia przez PPIS, w ocenie Kolegium, organ I instancji powinien był ponownie zwrócić się do organu współdziałającego o zaopiniowanie zmienionego pod względem terytorialnym Przedsięwzięcia.

Ponadto Kolegium zgodziło się ze stanowiskiem Odwołującej, że Prezydent Miasta Jeleniej Góry – mając zastrzeżenia co do kompletności Raportu oraz wątpliwości co do przedstawionych w nim wniosków - powinien w pierwszym rzędzie wezwać pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia Raportu, skoro, zdaniem organu, dokument ten nie zawiera wszystkich odpowiedzi na jego wątpliwości. Tymczasem, po pierwotnym kilkakrotnym uzupełnieniu Raportu na wezwanie organu, Prezydent Miasta Jeleniej Góry (po skierowaniu Raportu do uzgodnień organów współdziałających) nie zgłaszał wobec Inwestora żadnych więcej zastrzeżeń co do treści tego dokumentu. Podkreślić należy przy tym, że Raport był dwukrotnie uzupełniany na wezwanie RDOŚ, w tym także w odniesieniu do kwestii emisji hałasu oraz wariantowania Przedsięwzięcia. Dokument ten finalnie został zaakceptowany przez RDOŚ jako wystarczający. Kolegium zgodziło się z Odwołującą co do tego, że organ I instancji naruszył uprawnienia Inwestora do czynnego udziału w postępowaniu. Naruszenie to polegało nie tylko na zaniechaniu wezwania pełnomocnika Spółki do uzupełnienia Raportu – skoro zdaniem organu w dalszym ciągu nie zawierał on wszystkich odpowiedzi na wątpliwości organu – ale także na pominięciu przez organ obowiązków płynących z art. 79a K.p.a. oraz związanych z nim uprawnień Inwestora.

Po wtóre, gdy idzie o kwestionowaną przez organ rzetelność wniosków Raportu, w ocenie Kolegium, stwierdzenia organu zawarte w uzasadnieniu decyzji były po części gołosłowne i oderwane od zgromadzonego materiału dowodowego, zaś po części przedwczesne – jako wypowiedziane bez zweryfikowania możliwości wyjaśnienia wątpliwości organu. I tak, w zakresie, w jakim organ I instancji stwierdził, że Raport „nie obejmuje kompleksowego zakresu odnoszącego się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia”, stwierdzenie to jest nazbyt lakoniczne, bowiem nie wyjaśnia, jakich to konkretnie zagrożeń nie przeanalizowano w Raporcie. Jeżeli organ I instancji takowe dostrzega, powinien był wezwać Inwestora do uzupełnienia Raportu o taką analizę.

W zakresie, w jakim organ I instancji wskazał w decyzji, że w wyniku analizy uznał, „że realizacja inwestycji w sposób znaczący wpłynie na stan środowiska naturalnego, a także jakość życia ludzi w najbliższym otoczeniu zakładu. Na podstawie Raportu nie można wykluczyć, że planowane przedsięwzięcie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze oraz zdrowie okolicznych mieszkańców” stwierdzenie to nie ma pokrycia w zebranych dotychczas materiale dowodowym (poza negatywną opinią PPIS – która, jak wzmiankowano - jest przedwczesna). W treści Raportu kilkakrotnie bowiem wskazano, że Przedsięwzięcie nie będzie ponadnormatywnie oddziaływać na środowisko i ludzi, w tym w zakresie hałasu czy emisji substancji do powietrza (np. s. 97, 101-102, 105 Raportu). Także RDOŚ w wydanym postanowieniu uzgadniającym z dnia 5 października 2023 r. wskazał w konkluzji, że Przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko.

Kolejno, w wydanej decyzji organ I instancji wskazał na brak możliwości dokonania miarodajnej analizy uciążliwości hałasowej, emisji substancji do powietrza podczas eksploatacji inwestycji, które – zdaniem organu – uzasadniają powołanie się w sprawie na zasadę przezorności i orzeczenie na jej podstawie odmowie wydania decyzji środowiskowej. Organ stwierdził również, że „na podstawie zebranych dowodów nie można jednoznacznie określić wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych”. Zdaniem Kolegium, powyższe stwierdzenie organu także było gołosłowne, bowiem z zebranych dotąd dowodów wynika, że tego rodzaju analiza została przeprowadzona, a jej wyniki wskazują na brak ponadnormatywnej emisji hałasu oraz substancji do powietrza. Na wyniki te – przedstawione w Raporcie oraz uzupełnieniach do Raportu – powołał się m.in. RDOŚ uzgadniając warunki realizacji Przedsięwzięcia. Ponadto, stwierdzenie organu o „braku możliwości dokonania miarodajnej analizy” w powyższym zakresie oraz „braku możliwości jednoznacznego określenia wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko” było gołosłowne także z tej przyczyny, że Prezydent Miasta Jeleniej Góry nie podjął żadnych działań zmierzających do zweryfikowania kwestionowanych przezeń wniosków Raportu, w szczególności w postaci powołania biegłego, który zweryfikowałby rzetelność wniosków Raportu lub co najmniej oceniłby, czy istotnie, jak przyjął to organ, „brak jest możliwości dokonania miarodajnej oceny” w powyższym zakresie.

Tym samym, Kolegium zgodziło się z Odwołującą, że Prezydent Miasta Jeleniej Góry mając wątpliwości co do wniosków Raportu w zakresie emisji hałasu i emisji substancji do powietrza, powinien zasięgnąć opinii biegłego z zakresu ochrony środowiska, nie zaś kwestionować jego merytoryczne ustalenia w sposób gołosłowny, nie poparty żadnymi dowodami. Jest to tym bardziej uzasadnione w sytuacji, w której organ wyspecjalizowany w zakresie ochrony środowiska, jakim jest RDOŚ, zaakceptował przedłożony Raport wraz z jego uzupełnieniami i na jego podstawie uzgodnił środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia, uznając w konkluzji swojego postanowienia, że przy spełnieniu nałożonych przezeń warunków, nie powinno ono

znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko (co oznacza, że będą dotrzymane standardy w zakresie emisji hałasu i substancji do powietrza). Kolegium zgodziło się z organem I instancji co do tego, że zasada przezorności może wyjątkowo stanowić w konkretnym przypadku podstawę odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia, jednak przed wydaniem takiej decyzji, opartej na założeniu o braku możliwości zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, tego rodzaju twierdzenia powinny zostać udowodnione, nie zaś przedstawione w uzasadnieniu decyzji jako hipoteza własna organu, nie poparta zgromadzonymi dowodami oraz której organ nie próbował nawet zweryfikować.

Następnie obecnie skarżoną decyzją z dnia 30 października 2025 r. organ I instancji ponownie odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach nr 66, 67, 68, 69 AM 2 obręb Jelenia Góra 3 (0020). W uzasadnieniu decyzji organ opisał przebieg przeprowadzonego postępowania. Wskazał, też, iż po uchyleniu decyzji przez Kolegium, zgodnie z zaleceniem Kolegium w decyzji z dnia 25 marca 2024 r. organ zlecił wykonanie opinii biegłego w przedmiotowej sprawie. Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2024 r., dopuścił dowód z opinii biegłego, w sprawie określenia prawidłowości sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia. Przeprowadzenie dowodu miało na celu zbadanie prawidłowości sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach inwestycyjnych numer: 66, 67, 68 i 69 AM 2 obręb Jelenia Góra 3, jak również ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Analizując raport oos organ wskazał, iż stwierdził, że nie spełnia on wymagań określonych w art. 66 ustawy oos, dla tego dokumentu,

1. tj.: art. 66 ust. 1 pkt 19 (brak podpisu współnika spółki cywilnej ASEKO II- Usługi Ekologiczne Katarzyna i Łukasz Cyniak i pkt 19a ustawy oos (brak 5 oświadczenia współnika wyżej wymienionej spółki);
2. art. 66 ust. 1, 5, 6 i 7 ustawy oos (charakterystyka planowanego zamierzenia nie jest przedstawiona w sposób odpowiedni dla istoty postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach).
3. Z przedłożonego raportu nie wynika jednoznaczna i kompleksowa koncepcja planowanego przedsięwzięcia.
4. Wiele istotnych zagadnień pozostawiono w formie niedookreślonej.
5. W raporcie przedstawiono ilości odpadów do zbierania i przetwarzania w sposób łączny, tzn. nie wskazano jaki udział w podawanych ilościach będą stanowić odpady zbierane, a jaki udział będą miały odpady planowane do przetworzenia.
6. W raporcie nie ma jednoznacznych i opartych na dowodach informacji na temat tego, jakie

są zakładane przez wnioskodawcę maksymalne masy poszczególnych rodzajów odpadów i maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów, które w tym samym czasie będą magazynowane w ramach: zbierania, przetwarzania, wytwarzania. Fakt ten jest istotny m.in. w kontekście analizy ryzyka środowiskowego oraz w kontekście kwalifikacji statusu przedsięwzięcia pod względem przepisów dot. poważnych awarii i pozwoleń zintegrowanych.

7. Raport wskazuje, że w ramach przedsięwzięcia przewiduje się zbieranie i przetwarzanie m.in. odpadów w postaci filtrów oleju i paliwa. Zakwalifikowano te odpady do kodu 16 01 07*. Według *rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r w sprawie katalogu odpadów*, jest to kod oznaczający filtry olejowe - odpad niebezpieczny. Raport wskazuje liczbę 340 000 Mg/rok tego odpadu, nie rozróżniając jaki udział w tej ilości stanowią odpady zbierane, a jaką - odpady planowane do przetworzenia. Do tej ilości należy doliczyć 500 Mg/rok filtrów powietrza, które przypisano do kodu 15 02 03. W raporcie wskazano, że z tej łącznej ilości odpadów 340 500 Mg/rok w wyniku przetworzenia powstanie 101,25 Mg/rok odpadów w postaci olejów (kody 13 02 08* i 13 02 05*) oraz: 23 900 Mg/rok odpadów o kodzie 16 0117 (metale żelazne), 10 099 Mg/rok odpadów o kodzie 16 0118* (metale nieżelazne) oraz 100 Mg/rok odpadów o kodzie 15 02 03 (materiały filtracyjne), czyli łącznie: 34 200,25 Mg/rok odpadów poprocesowych. Nie wskazano, co się stanie z 306 299,75 Mg/rok pozostałych odpadów które zostały poddane przetworzeniu. Ponadto na poziomie kwalifikacji odpadów nastąpiło naruszenie zasad prawnych. Według *rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów*, „odpady klasyfikuje się według źródła powstawania”, a kody 16 0117 i 16 0118 są przypisane do podgrupy „Zużyte lub nienadające się do użytkowania pojazdy (włączając maszyny pozadrogowe), odpady z demontażu, przeglądu i konserwacji pojazdów (z wyłączeniem grup 13 i 14 oraz podgrup 16 06 i 16 08)”. Prawidłową klasyfikacją odpadów, które powstaną w wyniku procesów przetwarzania, nie może być przypisanie do grupy 16, lecz do podgrupy 19 12 - „Odpady z mechanicznej obróbki odpadów (np. obróbki ręcznej, sortowania, zgniatania, granulowania) nieujęte w innych grupach”.
8. Ponadto nie przedstawiono schematów technologicznych przebiegu każdego procesu w poszczególnych instalacjach.
9. Na planie zagospodarowania terenu nie wskazano dokładnej lokalizacji miejsc magazynowania poszczególnych grup odpadów w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.
10. Nie określono etapów realizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem etapów i długości rozruchu oraz testów.

11. Nie określono i nie podano sposobu postępowania ze zgromadzonymi odpadami w przypadku wystąpienia awarii i przestojów instalacji.
12. Raport nie zawiera charakterystyki instalacji przetwarzania filtrów pod kątem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. W filtrach znajdują się pozostałości substancji ropopochodnych (benzyn i olejów). Te filtry będą ręcznie segregowane na stole sortowniczym, transportowane (m.in. na przenośniku) i rozdrabniane, a pozostałości po rozdrobnieniu będą separowane w separatorze wirowo-prądowym. Benzyny i oleje zawierają lotne składniki, a więc w ramach procesu będzie dochodziło do emisji zanieczyszczeń gazowych - oraz pyłowych (z procesu rozdrabniania i separowania). Może to spowodować nie tylko zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego (i powietrza na stanowisku pracy), ale również ryzyko wystąpienia atmosfery wybuchowej w hali, w której będzie odbywał się proces przetwarzania odpadów. Raport nie zawiera jakiegokolwiek analizy tych aspektów, choć należałoby je zaliczyć do kluczowych zagadnień w kontekście przedsięwzięcia będącego przedmiotem oceny, zwłaszcza ze względu na zamierzoną skalę działalności. Na tle powyższego, dość lekkomyślnym/nieracjonalnym i nieadekwatnym jest użycie na str. 39 raportu sformułowania o treści: „ *Emisja do powietrza powstawać będzie tylko i wyłącznie ze spalania paliw w silnikach spalinowych* „.
13. Brak wyczerpującego omówienia przedstawionych aspektów uniemożliwia organowi prowadzącemu postępowanie dokonanie ustaleń w zakresie tego, czy w odniesieniu do planowanych instalacji spełniony jest wymóg zawarty w art. 141 i 144 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r - Prawo ochrony środowiska oraz w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
14. Brak wykluczenia negatywnego oddziaływania należy uznać za prawdopodobieństwo jego wystąpienia - co wynika z zasady przezorności zapisanej m.in. w art. 6 ww. ustawy Prawo ochrony środowiska.
15. W odniesieniu do instalacji przetwarzania podkładów kolejowych, nie określono bilansu masowego rozdrabnianych podkładów. W raporcie nie wskazano jednoznacznie ile odpadów będzie powstawało z tego procesu ani ich klasyfikacji.
16. Nie uzupełniono również informacji, ile ww. odpadów będzie wyłącznie zbieranych, a ile wyłącznie przetwarzanych.
17. W odniesieniu do instalacji przetwarzania paneli fotowoltaicznych nie przedstawiono technicznych szczegółów sposobu przetwarzania tych odpadów oraz nie scharakteryzowano instalacji do ich przetwarzania. Według raportu w ramach przetwarzania paneli nastąpi przetwarzanie odpadów o kodach 16 02 16 (*Elementy usunięte ze zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15*) w ilości 30 tys. Mg/rok oraz 16 01 20 (*Szkło*) w ilości 25 tys. Mg/rok. W wyniku przetwarzania mają powstać odpady o kodzie 16 02 16 w ilości 30 tys. Mg/rok oraz 16 01 20 w ilości 25 tys. Mg/rok. Na str. 9

raportu wskazano, że przetwarzanie tych ilości odpadów (55 000 Mg/rok) ma być prowadzone na powierzchni 30 m² (w tzw. drugiej hali). Nawet gdyby była codzienna rotacja odpadów przez 312 dni w roku (praca przez 6 dni w tygodniu), to w każdym dniu przez tę powierzchnię 30 m² powinno się przewinąć ponad 176 ton odpadów możliwych do przetworzenia za pomocą stołu i śrubokrętów itp. Do tych ilości należy jeszcze dodać fakt, że z tego procesu powstałoby dodatkowych 55 000 ton odpadów rocznie, które z kolei byłyby magazynowane na niewielkim placu manewrowym. Czyli: codziennie przez plac manewrowy miałyby się przewinąć ok. 10 kontenerów (o pojemności ok. 18 ton każdy - str. 93 raportu) - na placu o niewielkiej powierzchni obok hali, na którym mają być magazynowane duże ilości jeszcze innych odpadów związanych ze zbieraniem, wytwarzaniem oraz z magazynowaniem w ramach oczekiwania na proces przetwarzania. Według autorów raportu powyższe ilości odpadów miałyby się zmieścić w 8 transportach ciężarowych dziennie (str. 119 i 124 raportu), przy czym w ramach tych 8 transportów należałoby przewieźć również bardzo wysokie ilości pozostałych odpadów (fMtrów, podkładów kolejowych, paneli fotowoltaicznych i chusteczek oraz innych wytworzonych odpadów). Z raportu wynika, że zakres przedsięwzięcia obejmuje m.in. zbieranie i przetwarzanie paneli fotowoltaicznych, które mają status „zużytego sprzętu” w rozumieniu *ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym*, pomimo wezwania autorzy raportu nie odnieśli się do wymogów określonych w art. 43, 50, 51 i art. 46 ustawy zseie.

18. Nie przedstawiono analizy w zakresie zgodności planowanego przedsięwzięcia z wymaganiami art. 143 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r - Prawo ochrony środowiska-zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś*. Analiza w tym zakresie jest obligatoryjnym elementem raportu. W raporcie będącym przedmiotem oceny nie zawarto takiej analizy. Wprawdzie na str. 150-152 znajdują się punkty dotyczące tego zagadnienia -niemniej nie ma w nich wartości merytorycznej, są to bowiem jedynie ogólnikowe zdania nie odwołujące się do konkretnych technicznych ustaleń. Uprawnia to do stwierdzenia, że raport nie odpowiada wymaganiom art. 66 ust. 1 pkt 11 ustawy ooś.
19. Nie przedstawiono miarodajnej analizy rozprzestrzeniania się hałasu zgodnie ze skalą planowanego przedsięwzięcia. Autorzy raportu przedstawili ogólne założenia odnośnie do analizy rozprzestrzeniania hałasu. Wskazali na izolacyjność akustyczną przegród zewnętrznych budynku. Wątpliwości budzą przedstawione wartości poszczególnych instalacji: autorzy piszą, że „*hałas wytwarzany przez instalację*” do przetwarzania filtrów będzie miał wartość do 40 dB (str. 72 raportu). Taką samą wartość będzie miała instalacja do rozdrabniania chusteczek (str. 79), do mycia pojemników DPPL (str. 89) i do przetwarzania paneli (str. 93).
20. Przedstawione w raporcie założenie, że zakładane (bardzo wysokie) ilości odpadów

zbieranych, przetwarzanych i wytwarzanych zostaną przywiezione i wywieziona za pomocą zaledwie 8 przejazdów samochodów ciężarowych można uznać za niewiarygodne. Wskazuje na to zwykłe arytmetyczne przeliczenie rocznych ilości odpadów w odniesieniu do każdej doby, zakładanej pojemności kontenerów oraz wielkości hali i placu manewrowego.

21. Mając na uwadze skalę oraz charakterystykę planowanego przedsięwzięcia w Raporcie nie przedstawiono dokładnych analiz w zakresie gospodarowania wodą z opadów atmosferycznych wraz z uzasadnieniem przyjętych założeń dot. prognozowanych ilości opadów. Autor raportu powinien uzasadnić dobór wartości współczynników. W szczególności trzeba tu wskazać na konieczność kompleksowego przedstawienia założeń do obliczeń (wraz z ich uzasadnieniem) oraz wykorzystanie danych o aktualnych i prognozowanych opadach atmosferycznych, z uwzględnieniem ryzyka wystąpienia krótko- i długotrwałych opadów nawalnych (zgodnie z publicznie dostępnymi projekcjami zmian klimatycznych).
22. Raport nie zawiera rzetelnych informacji na temat sposobu postępowania z ociekami oraz z wodami opadowymi i roztopowymi: Przede wszystkim, ustalenia dot. ilości wód opadowych są dokonane w nieprawidłowy sposób; powinny być one przeprowadzone w oparciu o obliczenia wykonane według normy PN-EN 752:2017 *Zewnętrzne systemy odwadniające i kanalizacyjne - Zarządzanie systemem kanalizacyjnym* oraz PN-EN 12056-3 *Systemy kanalizacji grawitacyjnej wewnątrz budynków - Część 3: Przewody deszczowe - Projektowanie układu i obliczenia* - z zastosowaniem aktualnych danych meteorologicznych”.
23. Nie wskazano, na jakiej podstawie w raporcie zastosowano wzory obliczeniowe dot. gospodarowania wodami opadowymi oraz jakie jest źródło przyjętych wartości poszczególnych parametrów obliczeniowych.
24. Raport nie zawiera wiarygodnego dowodu na to, że wody opadowe i roztopowe nie będą miały kontaktu z odpadami skutkującego powstawaniem ocieków. Trzeba podkreślić, że w przypadku gdyby te wody miały mieć ten kontakt - to staną się one ściekiem w rozumieniu art. 16 pkt 61 lit. c ustawy z dnia 20 lipca 2017 r - *Prawo wodne*. Takie ścieki nie mogłyby być wprowadzane do kanalizacji deszczowej (art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków).
25. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy ooś nie przedstawiono dlaczego nie oceniono w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu danych o podatności, wrażliwości i odporności przedsięwzięcia na obserwowane i prognozowane skutki zmian klimatu. Analiza w tym zakresie jest wymagana przepisami art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy ooś.

Ponadto Raportu nie uzupełniono w zakresie jak będzie np. z nieodpłatnego źródła: <https://klimat.imgw.pl/opady-maksymalnej> wyglądało monitorowanie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, tzn. które konkretnie aspekty środowiskowe mają być monitorowane, a także nie wskazuje wytycznych co do metod, terminów i wskaźników monitorowania.

26. Nie podano też informacji o tym, jak będą wykorzystane wyniki monitoringu.
27. Na obecnym etapie Raport nie daje podstaw do ustalenia, czy analizowane przedsięwzięcie będzie wymagało uzyskania pozwolenia zintegrowanego (co jest istotne nie tylko w kontekście zawartości raportu, ale i ze względu na wymagania dot. przebiegu postępowania administracyjnego). Rodzaje instalacji wymagające takiego pozwolenia są wymienione w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości*. — zgodnie z art. 66 ust.5 ustawy oos.
28. Nie uzupełniono w zakresie jednoznacznego ustalenia czy analizowane przedsięwzięcie będzie miało status zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Zamieszczona w raporcie informacja na temat klasyfikacji przedsięwzięcia pod kątem *rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej* sprowadza się do słów, że przedsięwzięcie „nie będzie zaliczane do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku, ponieważ przetwarzać będzie na dobę poniżej 50 Mg odpadów niebezpiecznych zużytych olejów „. Jest to wyjaśnienie zupełnie nieadekwatne, ponieważ przywołane rozporządzenie nie uzależnia klasyfikacji zakładu od zdolności przetwarzania, lecz od występowania na terenie zakładu substancji niebezpiecznych w określonych ilościach.
29. Art. 66 ust. 1 pkt 3b, 6 i 8 ustawy oos- nie przedstawiono oddziaływania zamierzonego przedsięwzięcia na środowisko. W raporcie nie przedstawiono kompleksowej informacji o zastosowanej metodyce wnioskowania w zakresie oceny oddziaływań (i ich istotności) na środowisko, w szczególności na warunki życia ludzi, na środowisko gruntowo - wodne, na tło akustyczne i powietrze atmosferyczne.
30. Nie przedstawiono kompleksowej informacji o zastosowanej metodyce wnioskowania w zakresie oceny oddziaływań (i ich istotności) na środowisko, w szczególności na warunki życia ludzi, na środowisko gruntowo - wodne, na tło akustyczne i powietrze atmosferyczne.
31. Nie uzupełniono o wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano opracowując raport. Raport zawiera

punkt/rozdział pn., „Wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki i łuk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano opracowując raport”, niemniej jest on zbudowany tylko z jednego lakonicznego zdania i wypełniony jest treścią, która nie przedstawia rzetelnie analizy obszarów niepewności (napisano tylko: „nie było trudności przy wykonywaniu...” raportu oos). Typowymi aspektami, które powinny być wyjaśnione w tej części raportu, są: mankamenty modelowania w zakresie oddziaływania akustycznego i oddziaływania na powietrze atmosferyczne (aspekt związany z brakiem pomiarów tła in-situ, niedoskonałości metod modelowania, problematyka wskaźników emisji i modeli atmosfery, problematyka długotrwałej uciążliwości nieprzekraczającej dopuszczalnych standardów), zapewnienie odpowiedniej efektywności procesów technologicznych, zagospodarowanie pozostałości poprocesowych, analiza możliwości zagospodarowania wód opadowych pochodzących z długotrwałych ekstremalnych opadów, aspekty dot. wystąpienia zjawisk niepożądanych, np. poważnych awarii itp.

32. Nie przedstawiono analizy możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem.
33. Raportu oos nie uzupełniono o wyczerpującą ocenę oddziaływania na dobra materialne oraz ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na zdrowie i warunki życia ludzi. Przedstawiono ogólną, powierzchowną i niewyczerpującą analizę konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem, niemniej nie można jej uznać za środowiskową analizę wpływu inwestycji na zdrowie i warunki życia ludzi, co oznacza naruszenie wymagań art. 62 ust. 1 pkt. 1 lit.a ustawy ooś. Analiza konfliktów społecznych oraz analiza oddziaływania na zdrowie i warunki życia ludzi powinna obejmować nie tylko tak oczywiste aspekty jak emisja hałasu czy emisja i depozycja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych. W świetle powyższego długotrwałe oddziaływanie niektórych przedsięwzięć może być traktowane jako źródło uciążliwości dla mieszkańców i zakłócenie warunków ich życia. Raport nie odnosi się do tego zagadnienia, podczas gdy jest to jeden z głównych aspektów środowiskowych i społecznych. Uchybienie to oznacza naruszenie wymagań art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a-b oraz art. 66 ust. 1 pkt 6a i 8 ustawy ooś. Być może przedstawione w raporcie tezy o braku negatywnego oddziaływania na ludzi są w pełni uzasadnione — jednak takie uzasadnienie nie zostało w raporcie przedstawione w sposób merytoryczny.
34. Nie uzupełniono o wyjaśnienia czy przewidywany sposób gospodarowania odpadami będzie zgodny z: art. 141 i 144 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r - Prawo ochrony środowiska; 2) art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r o odpadach; 3) art. 16 ustawy o odpadach, według którego gospodarka odpadami nie może powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt oraz nie może powodować uciążliwości przez hałas lub zapach.

35. Pomimo wezwania w Raporcie nie przedstawiono działań minimalizujących i kompensujących negatywne oddziaływania zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 9 oraz art. 62 ustawy ooś. Raport powinien zawierać propozycje rozwiązań oraz zaleceń mających na celu eliminację lub minimalizację negatywnego wpływu na środowisko przedmiotowej inwestycji.
36. Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5, 6 i 7 ustawy ooś w raporcie nie przedstawiono i nie przeanalizowano alternatywnych wariantów charakterystycznych dla analizowanego przedsięwzięcia („uwzględniających szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania”, jak wskazuje art. 66 ust. 1 pkt. 5 ustawy ooś), takich jak w szczególności: intensywność pracy (wydajność) instalacji; rodzaje przetwarzanych odpadów; ilości magazynowanych odpadów; sposób magazynowania odpadów.
37. Ponadto Raport nie odpowiada wymaganiom określonym w *rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 17 marca 2022 r. w sprawie formatu dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz formatu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko*. Według rozporządzenia, część tekstowa raportu powinna być przedstawiona w formacie PDF oraz w formacie RTF, DOCX, DOC albo ODT, a część tabelaryczna powinna mieć zapis w formacie PDF z możliwością przeszukiwania tekstu oraz w formacie XML, XLSX, XLS albo ODS. W analizowanym raporcie załączniki tekstowe i tabelaryczne są przedłożone tylko w jednym formacie, wbrew ww. wymaganiom. Rozporządzenie wskazuje również, że graficzna i kartograficzna część raportu powinna być przedłożona w formacie PDF - a w analizowanej dokumentacji część tych załączników ma format BMP lub PNG.

W konsekwencji organ I instancji stwierdził, że przedłożony do wniosku Raport ooś nie spełnia wymogów określonych w art. 66 ustawy ooś. Ponadto zawarte w nim uwarunkowania środowiskowe, oddziaływania na środowisko, działania minimalizujące oraz przedstawione w nim warianty nie odpowiadają zakresowi i charakterystyce zamierzonej inwestycji. Raport jest pozbawiony treści merytorycznej w powyższym zakresie. Ponadto przedstawiona w dokumencie charakterystyka przedsięwzięcia nie pozwala na jakąkolwiek ocenę przedsięwzięcia.

Organ wskazał, że wezwał inwestora do uzupełnienia Raportu. Uzupełnienie do powyższego wezwania inwestor złożył w dniu 15 listopada 2024 r. Pismem z dnia 17 marca 2025 r. inwestor reprezentowany przez pełnomocnika Alicję Cyniak zwrócił się o wstrzymanie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z uwagi na uzupełnianie dokumentacji w sprawie. w dniu 31 marca 2025 r. do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo inwestora o uzyskiwaniu dalszych elementów związanych z postępowaniem dowodowym.

Decyzję tą pełnomocnicy strony otrzymali w dniu 05 listopada 2025 r. W terminie na wniesienie odwołania strona złożyła pismo z dnia 06 listopada 2025 r. , następnie pismo z dnia 17 listopada 2025 r. nazwane odwołaniem. W postępowaniu przed Kolegium strona wniosła pismo z dnia 19 stycznia 2026 r. nazwane uzupełnieniem odwołania. Odwołująca się nie zgodziła ze stanowiskiem organu I instancji odnośnie jego zarzutów co do raportu. Podniosła w swoich pismach szereg kwestii, natomiast w zakresie stanowiska organu I instancji wskazała w szczególności, że planowana inwestycja są to bardzo proste, nieuciążliwe instalacje. Wszystkie instalacje będą zainstalowane w hali produkcyjnej/przemysłowej, która składa się z dwóch części/2 hal, które oddzielone są od siebie ścianą/. W ścianie jest wykonane przejście szerokie bez drzwi do ruchu np. wózków widłowych. W pierwszej hali będzie zainstalowana tylko instalacja do zbierania i przetwarzania filtrów olejowych, filtrów paliwowych i filtrów powietrza. W drugiej hali będą zainstalowane pozostałe instalacje.

Instalacja do zbierania i przetwarzania zużytych filtrów olejowych, filtrów paliwowych oraz filtrów powietrza, jest to maszyna/instalacja najnowocześniejsza na świecie. Będzie sprowadzona z Niemiec. Wykonuje wszystko bo jest w pełni zautomatyzowana i podłączona pod sterowanie komputerowe. Obsługa bardzo prosta polegająca na wrzuceniu filtrów olejowych do maszyny/instalacji i naciśnięcie po tej czynności pracownik naciśnie palcem program na konkretne odpady. Sama maszyna już zrobi wszystko: oddzieli olej od metalu, wkładu olejowego. Pracownik zwraca uwagę na wanny wychwytywające resztki oleju- tzw. zabezpieczenie resztek tj. tzw. zabezpieczenie przed przedostaniem się oleju na posadzkę hali. Jak będą pojemniki napełnione to maszyna będzie wypływać olej w trakcie pracy maszyny. Odpady będą dobierane tylko do recyklingi przez rafinerię i hutę metali. Strona zwróciła uwagę na fakt, iż pod maszyną – urządzeniem hermetycznym, dodatkowo producent zamontował wannę wychwytową, pojemnik, do wychwytywania każdej kropli oleju

Maksymalna masa poszczególnych odpadów, które mogą być magazynowane w okresie roku w Mg/rok, czyli: filtry olejowe 30 000 Mg/rok, filtry paliwa 40 000 Mg/rok, filtry powietrza 500 Mg/rok. Jak tylko zostanie pewna ilość odpadów przywieziona samochodami do zakładu to będą one rozładowane od razu do miejsca oznakowanych obok tej linii. Następnie od razu w pierwszej kolejności uruchomi-wciśnie przycisk i uruchomi maszynę, i ona sama zapakowaniu pracownik uruchomi-wciśnie przycisk i uruchomi maszynę, i ona sama będzie przewracać te filtry. W wyniku przetworzenia tych filtrów w tej maszynie, ta maszyna wykona tzw. podział na składowe filtrów tj. zużyte oleje, wkład filtracyjny, czyli wytworzone będą odpady pojemników na złom, zużyte oleje, odpady 160117, 160118, 130205*, 150203. Niektóre wywiezione odpady będą wywożone na zewnątrz na plac utwardzony. Będą to odpady złomu: kod odpadu 160117, 160118, odpady wkładu filtracyjnego: kod odpadu 150203 do kontenerów stalowych, zużyte oleje będą zgodnie z przepisami magazynowane w tej pierwszej hali, obok linii maszyny. Wszystkie odpady będą odbierane na bieżąco w ilościach mniejszych, niż zakładane zlokalizowane obok

planowanego przedsiębiorstwa, które będą magazynować odpady ok. 1 roku i dopiero w większych ilościach magazynowane będą przekazywane zewnętrznym zakładom w okolicy. Podobny proces z filtrami paliwa oraz z filtrami powietrza.

Instalacja do zbierania, przetwarzania/rozdrażniania odpadów kosmetycznych w postaci chusteczek kosmetycznych, podkładów kosmetycznych różnych rozmiarów będzie oparta na tzw. szarpaczu do chusteczek. Rozdrobnione chusteczki kosmetyczne będą zamykane np. z PCV będą z szarpacza kierowane do worka foliowego lub typu big-bag, zamykane. Całość hermetycznie zamknięta. Po rozdrobnieniu odpady, te rozdrobnione będą przewożone na zewnątrz w workach foliowych lub w opakowaniach typu big-bag do kontenera stalowego na plac utwardzony. Kontener z tymi odpadami będzie przewożony do papierni np. w Piechowicach (WEPA) czy odbierany jako biomasa.

Instalacje do zbierania i przetwarzania (mycia) pojemników z tworzywa sztucznego DPPL, głównie wielokrotnego użytku - do Petronox Sp. z o.o. będą dowożone pojemniki DPPL, pozbawione generalnie odpadów, tzw. czyste, ale traktowane przez firmę zdającą jako odpady, zgodnie z ustawą o odpadach. Petronox Sp. z o.o. będzie zajmowała się sprzedażą tych pojemników. Wydajność instalacji tak jak dla filtrów podana jest w tabeli oraz ilości wywarzanych odpadów.

Instalacje do zbierania i przetwarzania/demontażu paneli fotowoltaicznych - do Petronox Sp. z o.o. będą dowożone panele fotowoltaiczne, tzw. zużyte. W zakładzie będzie ich demontaż. Czynnik R będzie wyciągany z paneli przez firmę chłodniczo – klimatyzacyjną z uprawnieniami, która będzie zajmowała się tym czynnikiem od A do Z. Panele zużyte będą przyjeżdżać do drugiej hali. PO demontażu odpady będą wywożone na zewnątrz do kontenerów stalowych na plac utwardzony. Demontaż w hali drugiej tylko ze szkła, kod odpadu 16 01 20 i obudowy stalowej – kod odpadu 16 01 17. Tylko takie odpady będą wytwarzane. Pozostały demontaż o którym pisze organ nie będzie przeprowadzany. Nawet w Polsce nie powstał jeszcze taki zakład bo to poważna i droga inwestycja. W Europie taki zakład jest w Niemczech i we Francji. Do tych zakładów, w tych państwach, będą wywożone panele na ten pozostały demontaż.

Instalacja zbierania i przetwarzania podkładów kolejowych - Do zakładu będą przywożone samochodami, a następnie będą dobierane również w całości, głównie przed odbiorców zagranicznych, czyli zostały przywiezione, czy też odebrane będą w takiej samej postaci w jakiej zostały przywiezione, czyli całe. Całe podkłady kolejowe po przywiezieniu ich do zakładu będą magazynowane na placu utwardzonym, pod plandeką od strony istniejącej skarpy. Odwołując się podała także, iż krezol topi się pod wpływem wysokiej temperatury, zaś oni będą magazynować podkłady przykryte plandeką, co spowoduje, iż nie będzie on się topił. W raporcie celowo podano wariant z przetwarzaniem podkładów, co miało spowodować jedynie rozdrobnienie tych podkładów bez działania chemicznego. Jest to wariant, który nie wpłynie niekorzystnie na środowisko. Nie jest to jednak wariant realizowany przez Petronox Sp. z o. o.

Odnośnie lokalizacji to strona wskazała, iż ma ona miejsce w byłych zakładach produkujących wełnę. Hale produkcyjne nadal istnieją, stąd prace ziemne nie będą wykonywane. Wnioskodawca zajmie ostatnią halę przed ogrodzeniem. Z jednej strony od strony ogródków działkowych występuje wysoka skarpa, miejscami do 7 m. Pod skarpy będą zlokalizowane wszystkie miejsca magazynowania odpadów na zewnątrz w kontenerach i luzem pojemniki oraz podkłady kolejowe.

Emisja będzie tylko z ogrzewania zakładu oraz z ruchu samochodów. Została wykonana pełna analiza i na tej podstawie emisja mieści się w granicach zakładu.

W zakresie hałasu: też brak jest ponadnormatywnej emisji hałasu do środowiska, oddziaływanie na ogródki działkowe w normie, policzone tak, jakby nie było skarpy, a skarpa wytłumi ewentualny hałas. Bez skarpy został policzony hałas, celowo aby pokazać, że nie będzie oddziaływania negatywnego w zakresie emisji hałasu. Ponadto, wszystkie urządzenia/maszyny pracować będą w 2 halach.

W zakresie wodno-ściekowym; woda będzie pobierana i mierzona z sieci miejskiej, ścieki bytowe do kanalizacji miejskiej, ścieki opadowe do kanalizacji wód burzowych ANILUXU. Ten zakład posiadał taką sieć burzową, z której będzie korzystał Petronox Sp. z o.o.

Ścieki przemysłowe z mycia posadzki, będą przechodziły przez zainstalowany separator do zbiornika bezodpływowego, jeżeli będą powstawać w halach bez kratek ściekowych, ale założenie i wykonanie jest celowe na tzw. w razie czego.

NATURA 2000 – brak oddziaływania – daleko. W okolicy są same zakłady przemysłowe.

Strona ponadto wskazała, że zgodnie z obowiązującymi przepisami - Art.74 ustawy- Dz. U. z 2021r. poz.2373 raport dla przedsięwzięcia jw. Petronox Spółki z o.o. wykonywało się w wersji papierowej w systemie DOCX oraz załączniki w PDF i tak wykonany raport został złożony w Urzędzie Miasta w Jeleniej Górze w 2022 r. i nie było w tej sprawie żadnego zastrzeżenia w 2022 r. ze strony Urzędu Miasta w Jeleniej Górze pod względem formy wykonania raportu również, że życzyłyby sobie jeszcze w jakimś innym formacie, czego nie życzy sobie żaden inny Urząd w Polsce. W ustawie Prawo Wodne w Art. 408 tej ustawy jest nawet oddzielne stwierdzenie w jakim formacie mają być rysunki i załączniki do zagadnień w zakresie gospodarki wodno-ściekowej- operatu wodnoprawnego - w PDF, a wody opadowe w raporcie przedsięwzięcia opracowuje się identycznie jak operat wodnoprawny na wydanie pozwolenia wodnoprawnego do Zarządów Zlewni w Polsce.

Ponadto odwołująca podniosła, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu wydał uzgodnienie pozytywne znak: WOOS.49.2023.AWL.8 z dnia 5 października 2023 r. co oznacza, że zgodził się z treścią raportu/ jego zapisami. Wody Polskie we Wrocławiu wydały uzgodnienie pozytywne znak: WR.RZŚ.4360.48.2022.AK z dnia 30 grudnia 2022 r. co oznacza, że zgodziły się z treścią raportu/jego zapisami. Oba te Urzędy przed wydaniem swoich Postanowień wzywały pismami Petronox Sp. z o.o. do złożenia dodatkowych wyjaśnień

dotyczących niektórych zapisów raportu. Pełnomocnik Alicja Cyniak i jednocześnie autorka raportu przedsięwzięcia jw. Petronox Spółki z o.o. w ustawowym czasie odpowiadała na wezwania urzędowe, przedstawiając wyjaśnienia. Aktualne i wcześniejsze przepisy prawne nie przewidują wykonywania nowego raportu na podstawie: treści raportu z 2022 r., treści wezwań RDOŚ, Wód Polskich, treści wyjaśnień. który w takiej postaci zażyczył sobie Urząd Miasta Jeleniej Góry Wydział Środowiska. Nie ma takich przepisów prawnych aby wykonać żądanie Urzędu Miasta w Jeleniej Górze, jest jeden raport o treści z 2022r., wykonany zgodnie z ustawą i są wezwania i wyjaśnienia dotyczące tych wezwań i to stanowi całość. Ze względu na dobrą współpracę z Urzędem Miasta w Jeleniej Górze, Pełnomocnik Alicja Cyniak do treści raportu z 2022 r. dołączyła niektóre, tylko odpowiedzi na wezwania, te które tylko dało się zamieścić, aby nie zniekształcić generalnie treści raportu, oczywiście bez treści wezwań urzędowych, a to ważne. Taką odpowiedź na pismo Urzędu Miasta Jelenia Góra ze stroną tytułową pt. raport oddziaływania na środowisko, czyli ze stroną pierwszą tytułową raportu, z jego treścią raportu z 2022 r. + pewna część treści z wezwań odpowiedzi, co było możliwe, zostało przez Pełnomocnika Alicję Cyniak przekazane do Urzędu Miasta w Jeleniej Górze, jako tzw. całość, przy czym Alicja Cyniak potraktowała to przedłożenie jako zwykłą odpowiedź na pismo urzędowe, odpowiedź, które będzie pomocne do napisania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach bo o to w rozmowie telefonicznej poprosił Urząd, że to w tym właśnie celu. Natomiast w ocenie odwołującej, Urząd Miasta w Jeleniej Górze, chciał potraktować to zestawienie dokumentacyjnie jako nowy raport o oddziaływaniu na środowisko i zażądał od Alicji Cyniak podpisania pierwszej tytułowej strony raportu, wpisując nową datę jego wykonania i dokonania aktualnych formalności prawnych z tym związanych. Odwołująca się podała, że Alicja Cyniak nie mogła i nie może spełnić tego żądania, ponieważ to nie jest nowy raport ale dokument - odpowiedź na pismo urzędowe. Raport już powstał dla przedsięwzięcia jw. Petronox Spółki z o.o. w 2022 r. i został zgodnie z obowiązującymi przepisami przedłożony do Urzędu Miasta w Jeleniej Górze wraz z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i następnie zgodnie z przepisami prawnymi został przez ten Urząd skierowany ustawowo do Urzędów powołanych ustawą, o wydanie uzgodnień do zapisów raportu. Przed wydaniem uzgodnień urzędowych były wykonane wyjaśnienia do treści raportu.

W ocenie strony opinia biegłego kwestionująca raport podważa tym samym pozytywne uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu i Wód Polskich we Wrocławiu.

Odwołująca zakwestionowała także uprawnienia autora opinii.

Organ I instancji nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania we własnym zakresie i przekazał je do organu odwoławczego wraz z aktami sprawy.

Rozstrzygając jak we wstępie, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wzięło pod uwagę, co następuje:

Rozpoznawana sprawa dotyczy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów na działkach nr 66, 67, 68, 69 AM 2 obręb Jelenia Góra 3 (0020), dalej nazywanego również *Przedsięwzięciem*.

Ponownie wskazać należy, iż materialnoprawną podstawę wydanej w sprawie decyzji stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.), zwanej w treści niniejszej decyzji również *ustawą* lub *u.o.o.ś*. Mając na uwadze, że niniejsze postępowanie zostało wszczęte wnioskiem z 31 marca 2022 r., co do zasady pominięciu w niniejszej sprawie podlegają niedawne, istotne zmiany ustawy, wprowadzone ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r., poz. 1890), co wynika z art. 15 tejże ustawy.

Stosownie do treści art. 71. ust. 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy, przez przedsięwzięcie rozumie się zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty.

Wedle art. 71 ust. 2 ustawy, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm. – dalej jako: *Rozporządzenie*), do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się m.in. następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, 730, 1403 i 1579) odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych (pkt 41),
- 2) zakłady przetwarzania w rozumieniu art. 4 pkt 22 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1466 i 1479 oraz z

2019 r. poz. 125 i 1403), w których następuje demontaż obejmujący usunięcie ze zużytego sprzętu niebezpiecznych: substancji, mieszanin i części składowych, (pkt 45 lit. a);

- 3) instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.) (pkt 47).

Natomiast na podstawie § 3 ust. 1 pkt 83 lit. b Rozporządzenia, do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się m.in. punkty do zbierania, w tym przeładunku odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów, z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Zamierzone przez Inwestora Przedsięwzięcie polegać będzie na zbieraniu i przetwarzaniu odpadów w pięciu instalacjach:

- 1) instalacji do zbierania i przetwarzania zużytych filtrów olejowych, filtrów paliwowych oraz filtrów powietrza,
- 2) instalacji do zbierania i przetwarzania (mycia) pojemników z tworzywa sztucznego DDPL,
- 3) instalacji do zbierania i przetwarzania /rozdrabniania odpadów kosmetycznych w postaci chusteczek kosmetycznych, podkładów kosmetycznych
- 4) instalacji do zbierania i przetwarzania/demontażu paneli fotowoltaicznych,
- 5) instalacji do zbierania i przetwarzania podkładów kolejowych.

Biorąc pod uwagę podane w Raporcie i jego uzupełnieniach rodzaje planowanych do zbierania i przetwarzania odpadów oraz ich ilości, należy zgodzić się z organem I instancji co do przyjętej w decyzji kwalifikacji Przedsięwzięcia jako mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (§ 2 ust. 1 pkt 41, pkt 45 lit. a i pkt 47 Rozporządzenia) oraz – w części dotyczącej zbierania odpadów – jako mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 83 lit. b Rozporządzenia), dla którego wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Na podstawie art. 72 ust. 1 pkt 21, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Kolejno, należy podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest jedynie etapem wstępnym dla postępowania w sprawie wydania decyzji zezwalającej na realizację inwestycji (tu: zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów), nie upoważnia do rozpoczęcia

jakichkolwiek robót budowlanych czy planowanej działalności, lecz sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 czerwca 2017 r., sygn. akt II SA/Go 169/17, dostępny w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych pod adresem: <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>, CBOSA). Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie odnosi się zatem do wszystkich aspektów planowanego przedsięwzięcia, nie określa szczegółowych warunków technicznych jego realizacji, lecz określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagania, jakie powinny być spełnione, by móc zrealizować przedsięwzięcie i zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych.

W świetle przepisów ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może być poprzedzone oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub też, w określonych przypadkach, decyzja ta może zostać wydana bez uprzedniego przeprowadzenia takiej oceny. W myśl art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy, w przypadku planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ma charakter obligatoryjny. Zatem w niniejszej sprawie wydanie zaskarżonej odwołaniem decyzji powinno zostać poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy, przez **ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko rozumie się postępowanie** w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, **obejmujące w szczególności:**

- **weryfikację raportu** o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- **uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,**
- **zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.**

W świetle art. 61 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś., ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Natomiast w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:

- a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
- b) dobra materialne,
- c) zabytki,
- ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
- d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca,
- e) dostępność do złóż kopalin;

1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;

2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

3) wymagany zakres monitoringu (art. 62 ust. 1 ustawy.).

W myśl art. 61 ust. 2 ustawy, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji.

Ocena oddziaływania na środowisko jest więc szczególną procedurą mającą na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości realizacji przedsięwzięcia.

Jeżeli przeprowadzana jest ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz zasięga opinii organu państwowej inspekcji sanitarnej, a także uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 79 ustawy, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Udział społeczeństwa w postępowaniu uregulowany jest w rozdziale 2 ustawy. W szczególności, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy, przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 6) możliwości składania uwag i wniosków;
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36, jeżeli ma być ona przeprowadzona;

10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

Na podstawie art. 80 ust. 1 pkt 1-4 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę: wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1; ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa; wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. W myśl art. 80 ust. 2 ustawy, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Z kolei treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa art. 82 ustawy.

Kolejno, należy podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter decyzji związanej, co oznacza, że w przypadku spełnienia przez inwestora wymaganych ustawą warunków właściwy organ jest zobowiązany do jej wydania. Z orzecznictwa sądowego wynika, że *przesłanki odmowy zgody mogą polegać wyłącznie na:*

- *niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy),*
- *odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 tej ustawy),*
- *braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy,*
- *wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 u.o.p. (art. 81 ust. 2 ustawy),*
- *wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38j p.w. (art. 81 ust. 3 ustawy) (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 września 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 2720/19, CBOSA).*

Sądy administracyjne dopuszczają także możliwość odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia w sytuacji, gdy z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wynika brak możliwości zapobieżenia istotnemu negatywnemu oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, tj. oddziaływaniu na warunki życia ludzi, o których mowa jest w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy (zob. np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 25 maja 2023 r., sygn. akt II SA/Sz 685/22, wyrok NSA z 25 maja 2020 r. sygn. II OSK 2874/19, CBOSA). Należy dodać, że stanowisko to, bazujące na zasadzie przezorności,

sformułowane zostało na kanwie spraw dotyczących planowanych przedsięwzięć wiążących się z uciążliwościami odorowymi, dla których brak jest określonych w przepisach norm.

W niniejszej sprawie Prezydent Miasta Jeleniej Góry odmówił Inwestorowi wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powołując się na błędy i wady przedłożonego Raportu. Stanowisko to organ I instancji oparł generalnie w całości na opinii na temat raportu z dnia 31.08.2024 r., powołanego w sprawie, biegłego, Krzysztofa Okraśińskiego.

Mając na uwadze przedstawione powyżej uwarunkowania prawne, po gruntownej analizie akt sprawy, treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji oraz argumentacji odwołania, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze doszło do przekonania o konieczności uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Podstawę prawną rozstrzygnięcia Kolegium stanowi art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.– dalej jako: *K.p.a.*), zgodnie z którym, organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W przekonaniu Kolegium, w rozpoznawanej sprawie zachodzą opisane powyżej przesłanki podjęcia przez organ odwoławczy decyzji kasacyjnej, połączonej z przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia Prezydenta Miasta Jeleniej Góry.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż po uzyskaniu owej opinii z 31.08.2024 r. organ I instancji, pismem z dnia 19 września 2024 r. wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia Raportu w zasadzie o kwestie wynikające z opinii biegłego, które zostały przez niego wskazane, jako wady Raportu.

W dniu 15 listopada 2024 r. wpłynęło pismo wnioskodawcy, stanowiące odpowiedź na wezwanie. Jednak jak wynika z treści decyzji, organ I instancji nie odniósł się do tych wyjaśnień strony, nie wskazał dlaczego w jego ocenie nadal nie uzupełniają jego wątpliwości i zarzutów, tym samym organ odwoławczy stwierdza, że decyzja organu pierwszej instancji została wydana z naruszeniem art. 7, art. 77 § 1, art. 80 oraz art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ organ nie rozpatrzył całości materiału dowodowego, nie odniósł się do wyjaśnień strony złożonych w odpowiedzi na wezwanie oraz nie wyjaśnił, dlaczego uznał te wyjaśnienia za niewystarczające.

Strona, działając zgodnie z wezwaniem organu, przedłożyła obszerne pismo zawierające uzupełnienia i wyjaśnienia odnoszące się do zarzutów wskazanych w wezwaniu. Pismo to zostało

złożone przed wydaniem decyzji, a zatem stanowiło materiał dowodowy, który organ był zobowiązany ocenić.

Organ pierwszej instancji zarzucił brak podpisów autorów Raportu oraz brak oświadczeń wymaganych art. 66 ust. 1 pkt 19 i 19a ustawy ooś. Tymczasem strona wyjaśniła, że podpisy wszystkich autorów zostały złożone w raporcie z 2022 r., który stanowił podstawę postępowania, a oświadczenia autorów również zostały załączone do raportu w 2022 r. Strona wskazała, że dokument przekazany w 2024 r. nie był nowym raportem, lecz jedynie ujednoliconą wersją raportu z 2022 r. wraz z wyjaśnieniami, przygotowaną na prośbę organu. Organ pierwszej instancji nie odniósł się do tego wyjaśnienia, nie zweryfikował dokumentacji z 2022 r. i nie wskazał, dlaczego uznał, że podpisy i oświadczenia są nieprawidłowe lub niekompletne.

Organ pierwszej instancji zarzucił również, że raport nie został przedłożony w formatach określonych w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 17 marca 2022 r. Strona wyjaśniła, że raport został złożony w 2022 r. zgodnie z art. 74 ust. 2 ustawy ooś, w formie pisemnej oraz na nośniku elektronicznym, a żaden z organów opiniujących i uzgadniających, w tym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Wody Polskie we Wrocławiu oraz Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, nie zgłaszał zastrzeżeń co do formatu dokumentacji. Strona wskazała również, że obowiązek przedkładania raportu w wielu formatach dotyczy sytuacji, w których organ nie ma możliwości odczytu pliku PDF, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Organ pierwszej instancji nie odniósł się do tych wyjaśnień i nie wskazał, dlaczego uznał, że raport powinien spełniać wymogi rozporządzenia w zakresie formatów, ani czy przepisy te obowiązywały w dacie złożenia raportu.

Organ pierwszej instancji stwierdził, że raport nie zawiera jednoznacznej i kompleksowej koncepcji przedsięwzięcia. Strona natomiast przedstawiła w piśmie szczegółowy opis wszystkich pięciu instalacji, ich lokalizacji, powierzchni, rozmieszczenia urządzeń, procesów technologicznych, bilansów masowych oraz etapów przetwarzania poszczególnych rodzajów odpadów. Strona opisała instalację do przetwarzania filtrów olejowych, paliwowych i powietrza, wskazując powierzchnię 304 m², sposób magazynowania odpadów, rozmieszczenie kontenerów oraz proces technologiczny obejmujący oddzielanie oleju, metalu i wkładu filtracyjnego. Strona przedstawiła również szczegółowy opis instalacji do mycia pojemników DPPL, obejmujący etapy mycia, obieg zamknięty wody, sposób oczyszczania ścieków oraz bilans masowy odpadów powstających w procesie. W odniesieniu do instalacji do rozdrabniania odpadów kosmetycznych strona wskazała powierzchnię instalacji, sposób magazynowania odpadów oraz proces technologiczny obejmujący rozdrabnianie i przekazywanie odpadów do recyklingu. W zakresie instalacji do demontażu paneli fotowoltaicznych strona przedstawiła szczegółowy opis procesu demontażu, obejmujący etapy ważenia, magazynowania, demontażu warstw panelu, usuwania czynnika chłodniczego przez firmę posiadającą uprawnienia oraz bilans masowy odpadów powstających w procesie. Strona przedstawiła również opis instalacji do przetwarzania

podkładów kolejowych, obejmujący sposób magazynowania, rozdrabniania oraz przekazywania odpadów do recyklingu. Organ pierwszej instancji nie odniósł się do żadnego z tych wyjaśnień, nie wskazał, które elementy uznał za niewystarczające, ani nie wyjaśnił, dlaczego uznał, że koncepcja przedsięwzięcia pozostaje niejasna.

Organ pierwszej instancji zarzucił błędną klasyfikację odpadów, wskazując, że odpady powstające w wyniku przetwarzania filtrów powinny być klasyfikowane do grupy 19 12. Strona wyjaśniła, że klasyfikacja zastosowana w raporcie jest zgodna z katalogiem odpadów i dotyczy odpadów powstających z demontażu pojazdów, a nie odpadów komunalnych, do których odnosi się grupa 19 12. Strona wskazała, że odpady o kodach 16 01 17 i 16 01 18 powstają w wyniku demontażu filtrów, co jest zgodne z katalogiem odpadów. Organ pierwszej instancji nie odniósł się do tej argumentacji i nie wskazał, dlaczego ją odrzuca.

Organ pierwszej instancji zarzucił brak schematów technologicznych oraz bilansów masowych. Strona przedstawiła jednak szczegółowe etapy procesów technologicznych, opisy urządzeń oraz bilanse masowe dla filtrów, paneli fotowoltaicznych, pojemników DPPL i podkładów kolejowych. Organ nie dokonał oceny tych wyjaśnień i powtórzył zarzut braku danych.

Organ zarzucił brak analizy emisji do powietrza, mimo że strona przedstawiła opis emisji, wskazała, że emisja mieści się w granicach zakładu oraz opisała procesy, w których powstają emisje. Organ nie odniósł się do tych danych. Podobnie organ zarzucił brak analizy hałasu, mimo że strona przedstawiła poziomy hałas, lokalizację instalacji oraz wskazała, że hałas nie będzie przekraczał norm poza terenem zakładu. Organ również nie odniósł się do tych wyjaśnień.

Organ zarzucił brak analizy gospodarki wodno-ściekowej, mimo że strona opisała sposób odprowadzania ścieków, działanie separatora, brak krutek ściekowych oraz obieg zamknięty wody w instalacji DPPL. Organ nie dokonał oceny tych wyjaśnień.

Organ zarzucił brak analizy ryzyka poważnych awarii, mimo że strona wskazała rodzaje odpadów, ich ilości oraz brak substancji niebezpiecznych w ilościach kwalifikujących zakład jako zakład o zwiększonym lub dużym ryzyku. Organ nie odniósł się do tych danych.

W świetle powyższego organ odwoławczy zwraca uwagę, że w realiach niniejszej sprawy oczywiście istotne znaczenie ma opinia biegłego, na podstawie której organ pierwszej instancji sformułował wezwanie do uzupełnienia raportu, a następnie wydał decyzję odmowną. Opinia biegłego, choć stanowi szczególny środek dowodowy, podlega jednak – tak jak każdy inny dowód – ocenie organu administracji publicznej w świetle art. 80 k.p.a. Organ nie może poprzestać na prostym powołaniu się na wnioski biegłego, bez ich samodzielnej, krytycznej i kompleksowej analizy, w szczególności w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym oraz wyjaśnieniami strony. W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji oparł się na opinii biegłego, formułując zarzuty wobec raportu i wzywając stronę do jego uzupełnienia. Strona, działając zgodnie z wezwaniem, przedłożyła obszernie pismo zawierające wyjaśnienia i uzupełnienia

odnoszące się do zarzutów wynikających z opinii biegłego. W takiej sytuacji organ był zobowiązany nie tylko do oceny samej opinii biegłego, ale również do ponownej, całościowej oceny materiału dowodowego, obejmującej zarówno treść opinii, jak i wyjaśnienia strony. Organ powinien był rozważyć, czy i w jakim zakresie wyjaśnienia strony podważają, uzupełniają lub modyfikują wnioski biegłego, a następnie w sposób wyraźny i przekonujący uzasadnić, dlaczego uznał opinię biegłego za nadal w pełni miarodajną, bądź też w jakim zakresie przyjmuje ją za podstawę rozstrzygnięcia.

Z akt sprawy wynika, że organ pierwszej instancji takiej analizy nie przeprowadził. W decyzji odmownej organ powtórzył w zasadzie wnioski wynikające z opinii biegłego, nie odnosząc się do szczegółowych wyjaśnień strony, ani nie wskazując, dlaczego uznał je za niewystarczające do zakwestionowania lub skorygowania stanowiska biegłego. Brak jest również jakiegokolwiek refleksji organu nad tym, czy po złożeniu przez stronę wyjaśnień opinia biegłego zachowała aktualność i kompletność, czy też wymagała uzupełnienia, doprecyzowania lub konfrontacji z dodatkowymi danymi. Takie działanie narusza art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a., gdyż organ ograniczył się do formalnego powołania się na opinię biegłego, bez dokonania jej rzeczywistej, merytorycznej oceny w kontekście całokształtu materiału dowodowego.

W ocenie organu odwoławczego, skoro opinia biegłego stała się podstawą wezwania do uzupełnienia raportu, a następnie – w istocie – podstawą odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ pierwszej instancji był zobowiązany do kompleksowego odniesienia się zarówno do tej opinii, jak i do odpowiedzi strony na zarzuty w niej zawarte. Zaniechanie takiej analizy powoduje, że decyzja została wydana bez wyczerpującego wyjaśnienia stanu faktycznego i bez pełnej oceny materiału dowodowego, co uniemożliwia jej utrzymanie w mocy.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 138 § 2 K.p.a. Kolegium orzekło, jak w sentencji. Ponownie rozpoznając sprawę, organ I instancji uwzględni wskazania wynikające z uzasadnienia niniejszej decyzji Kolegium.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie:

1. Przewodniczący

Składu Orzekającego: *Agnieszka Mazurkiewicz (spr.)*

2. Członek: *Mariola Kurach*

3. Członek: *Monika Frankiewicz*

Pouczenie:

1. Od decyzji Stronom przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze, ul. Piłsudskiego 12, 58-500 Jelenia Góra. Sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.
2. Wpis sądowy od sprzeciwu wynosi 100 zł.
3. W postępowaniu przed sądem administracyjnym strona może ubiegać się o prawo pomocy, obejmujące zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek jest wolny od opłat. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według wzoru ustalonego w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz.U. z 2015 r., poz. 1257 ze zm.), dostępnym m.in. na stronie internetowej WSA we Wrocławiu pod adresem <http://bip.wroclaw.wsa.gov.pl>.

Otrzymują:

1. Petronox sp. z o.o. – do rąk pełnomocnika
2. Pozostałe strony – w trybie art. 49 K.p.a.
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu
4. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jeleniej Górze
5. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, RZGW we Wrocławiu
6. a/a.